

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/76/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021200561
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Degma
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1021200561.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mariána Degmu a členiek senátu JUDr. Valérie Žiliakovej a JUDr. Evy Fulcovej, v právnej veci žalobkyne: A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, XXX XX W., zastúpená zákonným zástupcom: A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, XXX XX W., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Tomčovčík, s.r.o., so sídlom Nerudova 14, 040 01 Košice, IČO: 50 001 949, proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Číslo: 16886/2021/143 zo dňa 03.03.2021, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a.

Krajský súd v Bratislave žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Administratívne konanie a rozhodnutie správneho orgánu

1. Žalobkyňa, zastúpená zákonnou zástupkyňou - matkou A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, XXX XX W., dňa 05.06.2020 doručila žalovanému žiadosť zo dňa 05.06.2020 o odškodnenie podľa zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 274/2017 Z. z.“), ktorou sa domáhala poskytnutia finančného odškodnenia za morálnu ujmu, ktorú utrpela v presne nezistenom dni mesiaca september 2018, v dôsledku násilného trestného činu X. Š., nar. XX.XX.XXXX (ďalej aj „páchateľ“), o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/55/2019 zo dňa 28.11.2019, právoplatným dňa 14.12.2019. K žiadosti žalobkyňa pripojila plnomocenstvo zo dňa 04.05.2020, fotokópiu rodného listu a rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/55/2019 zo dňa 28.11.2019.

2. Následne bola dňa 23.06.2020 žalovanému doručená opakovaná žiadosť žalobkyne o odškodnenie podľa zákona č. 274/2017 Z. z. zo dňa 23.06.2020 v sume 5.800,- €, ktorou sa žalobkyňa prostredníctvom zákonnej zástupkyne domáhala poskytnutia totožného finančného odškodnenia za morálnu škodu, ktorú utrpela v presne nezistenom dni mesiaca september 2018 v dôsledku násilného trestného činu páchatel'a, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/55/2019 zo dňa 28.11.2019. K žiadosti bolo pripojené plnomocenstvo žalobkyne zo dňa 01.06.2020, fotokópia výzvy na náhradu škody zo dňa 19.06.2020 adresovaná páchatel'ovi a fotokópia rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/55/2019 zo dňa 28.11.2019.

3. Za účelom posúdenia žiadosti žalobkyne si žalovaný vyžiadal spis Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/55/2019 a požiadal Okresný súd Trebišov o poskytnutie súčinnosti vo forme oznámenia, či eviduje

žalobu žalobkyne proti páchatelovi o zaplataenie nemajetkovej ujmy v sume 4.800,- € (s ohľadom na to, že v žiadosti zo dňa 05.06.2020 žalobkyňa uviedla, že nárok si bude uplatňovať v civilnom sporovom konaní). Dňa 15.07.2020 bol žalovanému predložený požadovaný spis, pričom Okresný súd Trebišov oznámil žalovanému, že neevviduje konanie, v ktorom by si na tomto súde žalobkyňa uplatnila proti páchatelovi nárok na zaplataenie 4.800,- €.

4. Žalovaný v rozhodnutí Číslo: 16886/2021/143 zo dňa 03.03.2021 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) rozhodol tak, že I. s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 v spojení s § 2 ods. 1 písm. d) bod 2, § 12 ods. 3 a § 14 zákona č. 274/2017 Z. z. priznal žalobkyňi odškodnenie v sume 4.320,- €. II. Vo zvyšku čo do sumy 1.480,- € odškodnenie nepriznal. III. S poukazom na ustanovenie § 21 ods. 1 zákona č. 274/2017 Z. z. je žalobkyňa povinná vrátiť žalovanému finančné prostriedky, ktoré získa do piatich rokov od poskytnutia odškodnenia priznaného týmto rozhodnutím priamo od páchatel'a a ktoré presiahnu akékoľvek nároky voči páchatel'ovi, vzniknuté v dôsledku spáchaného trestného činu, ktoré nemožno odškodniť podľa tohto zákona, a to až do výšky odškodnenia poskytnutého na základe tohto rozhodnutia, teda až do výšky 4.320,- €.

5. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že vychádzal z toho, že z rozsudku Okresného súdu Trebišov č.k. 3T/55/2019-80 zo dňa 28.11.2019, právoplatného dňa 14.12.2019 okrem iného vyplýva, že žalobkyňa sa v presne nezistenom dni v mesiaci september 2018 stala obeťou zločinu sexuálneho zneužívania páchatel'a, ktorý bol cit. rozsudkom uznaný za vinného zo spáchania tohto trestného činu a bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. Žalobkyňa v žiadosti zo dňa 23.06.2020 uviedla, že si uplatňuje odškodnenie v celkovej sume 5.800,- €. Žalovaný ale dospel k záveru, že pri výpočte odškodnenia je nevyhnutné vychádzať z minimálnej mzdy platnej v čase, kedy došlo k spáchaniu trestného činu, v opačnom prípade výška odškodnenia stanovená zákonom č. 274/2017 Z. z. by bola závislá od neobjektívnych skutočností, napríklad od toho, kedy si obeť násilného trestného činu, resp. pozostalý po obeti, nárok uplatní, alebo kedy o uplatnenom nároku žalovaný rozhodne. Vzhľadom na skutočnosť, že výška minimálnej mzdy v čase spáchania skutku (v septembri 2018) bola stanovená na sumu 480,- €, výška celkového odškodnenia vypočítaného podľa ustanovenia § 12 ods. 3 zákona č. 274/2017 Z. z. predstavuje sumu 4.800,- € (480,- € x 10 = 4.800,- €). Túto sumu preto žalovaný prijal ako základ odškodnenia pri prijímaní ďalších záverov.

6. Žalovaný konštatoval, že pristúpil aj ku skúmaniu opatrení, ktoré prijala žalobkyňa, aby získala odškodnenie priamo od páchatel'a trestného činu. Posudzoval v súlade s ustanovením § 14 zákona č. 274/2017 Z. z., či si žalobkyňa uplatnila svoje práva tak, aby získala odškodnenie od páchatel'a trestného činu, pričom dospelo k záveru, že tomu tak nebolo a bol preto nútený pristúpiť k primeranému zníženiu odškodnenia. Uviedol, že žalobkyňa si nárok na náhradu škody voči páchatel'ovi neuplatnila ani v trestnom, ani v civilnom konaní. Žalobkyňa v žiadosti uviedla, že nárok na náhradu škody si uplatnila voči páchatel'ovi výzvou zo dňa 19.06.2020, na ktorú páchatel' ku dňu podania žiadosti o odškodnenie nereagoval. Uvedenú výzvu je podľa žalovaného potrebné vnímať ako jediný krok, ktorý žalobkyňa zrealizovala, aby odškodnenie získala priamo od páchatel'a trestného činu.

7. Žalovaný poukázal na to, že pri skúmaní splnenia podmienok na zníženie odškodnenia podľa ustanovenia § 14 zákona č. 274/2017 Z. z. je potrebné zohľadniť aj to, že páchatel' bol v čase spáchania skutku osobou bez trvalého pracovného pomeru a bez trvalého príjmu, pričom v dôsledku páchanej trestnej činnosti bol následne právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov, teda páchatel' bol i je osobou, ktorá nie je zárobkovo činná.

8. Po zvážení všetkých okolností je podľa žalovaného zrejmé, že žalobkyňa neuskutočnila žiadne relevantné kroky, ktoré by smerovali k získaniu odškodnenia priamo od páchatel'a, keďže zaslanie jedinej výzvy na úhradu náhrady škody nie je možné považovať za efektívne uplatnenie práva. Na druhej strane bolo podľa žalovaného nevyhnutné zohľadniť i sociálne a ekonomické pomery páchatel'a, ktoré nedávajú záruky pre možnosť úspešného vymoženía akéhokoľvek odškodnenia. Žalovaný tak dospel k záveru, že sú dané dôvody na zníženie odškodnenia podľa § 14 zákona č. 274/2017 Z. z., ale na minimálnej úrovni vyplývajúcej z aplikačnej praxe žalovaného, t. j. na úrovni 10 % z odškodnenia vypočítaného podľa ustanovenia § 12 zákona č. 274/2017 Z. z.

II. Žaloba

9. Žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave (ďalej aj „správny súd“) v zákonnej lehote 23.04.2021 sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia zo dňa 03.03.2021, jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Má za to, že jej malo byť priznané finančné odškodnenie v plnej výške, t. j. vo výške 4.800,- €. Napadnuté rozhodnutie, ktorým bolo finančné odškodnenie krátené o 10 %, t. j. 480,- €, považuje žalobkyňa za nepreskúmateľné, nezrozumiteľné a má za to, že nie sú naplnené dôvody na zníženie finančného odškodnenia.

10. Žalobkyňa poukazuje na to, že žalovaný zníženie odškodnenia odôvodňoval o 2 body, a to, že žalobkyňa si v rámci trestného konania neuplatnila nárok na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 46 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z. z. trestného poriadku a že nemala uskutočniť žiadne relevantné kroky k získaniu odškodnenia priamo od páchatel'a. Argumentácia žalovaného je podľa žalobkyne rozporuplná a nepreskúmateľná. Na jednej strane sám žalovaný podľa nej uvádza, že páchatel' je bezmajetnou osobou, bez trvalého príjmu, bol i je osobou, ktorá nie je zárobkovo činnou, na druhej strane krok žalobkyne, a to zaslanie predžalobnej výzvy nepovažuje žalovaný ako efektívne uplatnenie práva. Žalobkyni nie je zrejmé, akým spôsobom sa mala domôcť predmetného odškodnenia od páchatel'a, keď sám žalovaný uvádza, že páchatel' je a aj bol bez príjmu, bez majetku a toho času je vo výkone trestu, teda je nemožné od neho vymôcť akékoľvek odškodnenie. Žalovaný podľa žalobkyne neuvádza jednoznačný dôvod, pre ktorý došlo k zníženiu odškodnenia, odkazuje len na „aplikačnú prax ministerstva“.

11. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že odškodnenie možno znížiť len z 2 dôvodov, a to buď keď obeť spoluzavinila ujmu na zdraví, alebo neuplatnila svoje práva tak, aby odškodnenie získala priamo od páchatel'a trestného činu. V predmetnej veci je však podľa nej preukázané, že žalobkyňa žiadnym spôsobom nemohla spoluzaviniť ujmu na zdraví, čo vyplýva z rozsudku Okresného súdu Trebišov 3T/55/2019, a to najmä z dôvodu, že v čase spáchania skutku mala žalobkyňa len 13 rokov, ale páchatel' bol dospelý muž, ktorý zneužil jej detskú nevinnosť. Druhým dôvodom, pre ktorý možno znížiť finančné odškodnenie, je neuplatnenie svojho práva priamo od páchatel'a. Žalobkyňa si však svoje právo uplatnila riadne a snažila sa domôcť náhrady škody priamo od páchatel'a, z čoho vyplýva, že v tomto prípade neprichádza do úvahy ani druhý prípad zníženia finančného odškodnenia.

III. Vyjadrenie žalovaného

12. K žalobe sa vyjadril žalovaný písomným podaním zo dňa 04.08.2021, ku ktorému pripojil aj príslušný administratívny spis. Uviedol, že z napadnutého rozhodnutia nepochybne vyplýva, že k zníženiu odškodnenia došlo podľa ustanovenia § 14 zákona č. 274/2017 Z. z. z dôvodu, že žalobkyňa si neuplatnila svoje práva tak, aby získala odškodnenie od páchatel'a násilného trestného činu. Tento dôvod zníženia odškodnenia je podľa ustanovenia § 14 zákona č. 274/2017 Z. z. v napadnutom rozhodnutí jasne a zrozumiteľne pomenovaný.

13. Žalovaný uvádza, že nespochybňuje, že z rozsudku Okresného súdu Trebišov č. k. 3T/55/2019-80 zo dňa 28.11.2019 vyplýva, že žalobkyňa sa stala obeťou trestného činu sexuálneho zneužívania. Naopak, práve preto, že tomu tak je, jej bolo priznané odškodnenie.

14. Žalobkyňa podľa žalovaného nesprávne a v rozpore s odôvodnením napadnutého rozhodnutia uvádza, že k zníženiu odškodnenia došlo z dvoch dôvodov. K zníženiu odškodnenia došlo len z jediného dôvodu, a to preto, že si žalobkyňa neuplatnila svoje práva tak, aby získala odškodnenie od páchatel'a násilného trestného činu. V trestnom konaní si voči páchatel'ovi žiaden nárok na odškodnenie neuplatnila a následne ani po skončení trestného konania si právo na odškodnenie voči páchatel'ovi neuplatnila ani inak. Skutočnosti súvisiace s obmedzenými možnosťami vymoženiami odškodnenia od páchatel'a násilného trestného činu boli podľa žalovaného z jeho strany zohľadnené v napadnutom rozhodnutí tým spôsobom, že k zníženiu odškodnenia došlo na minimálnej úrovni 10 % odškodnenia vypočítaného podľa ustanovenia § 12 zákona č. 274/2017 Z. z. Žalovaný nemohol za uplatnenie si práva na náhradu škody priamo od páchatel'a násilného trestného činu považovať výzvu na úhradu. Zaslanie formálnej výzvy na úhradu nemôže podľa žalovaného predstavovať uplatnenie si práva na náhradu škody. Výzva samotnému páchatel'ovi ani nebola doručená. Žalovaný poukazuje na to, že v napadnutom rozhodnutí riadne odôvodnil závery, pre ktoré zaslanie formálnej výzvy na úhradu v danom prípade nebolo možné považovať za uplatnenie si práva na náhradu škody. Pri prijatí napadnutého rozhodnutia nebolo relevantné ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 274/2017 Z. z., nakoľko aj keď bolo zistené, že žalobkyňa si nárok na náhradu škody voči páchatel'ovi neuplatnila v trestnom konaní, bolo

jej priznané finančné odškodnenie. V jej prípade neplatí podmienka vzniku nároku na odškodnenie, ktorou je uplatnenie si nároku na náhradu škody v trestnom konaní, keďže bola obeťou trestného činu sexuálneho násillia. Ak by sa žalovaný označeným ustanovením § 11 ods. 4 zákona č. 274/2017 Z. z. korektne neriadil, nemohol by vydať rozhodnutie o priznaní finančného odškodnenia.

15. Poukázal na to, že dôvodom zníženia odškodnenia nebolo spoluzavinenie ujmy na zdraví, ale dôvodom bolo to, že žalobkyňa si neuplatnila svoje práva tak, aby získala odškodnenie priamo od páchatel'a násillného trestného činu. Neuplatnila si nárok v trestnom konaní ani iným spôsobom, napríklad žalobou v civilnom konaní. Pred podaním žiadosti o odškodnenie uskutočnila len formálnu výzvu na úhradu, z potvrdenia o doručení predloženého samotnou žalobkyňou vyplýva, že táto páchatel'ovi vôbec nebola doručená, keďže páchatel' v tom čase vykonával trest odňatia slobody na základe rozsudku, o ktorom mala žalobkyňa vedomosť. Keďže si žalobkyňa neuplatnila svoje práva tak, aby získala odškodnenie priamo od páchatel'a násillného trestného činu (uskutočnila len formálnu výzvu na úhradu, ktorú páchatel'ovi vôbec nedoručila), žalovaný v súlade s ustanovením § 14 zákona č. 274/2017 Z. z. pristúpil k zníženiu odškodnenia po zohľadnení okolností prípadu v minimálnej výške.

16. Žalovaný má za to, že napadnuté rozhodnutie je riadne odôvodnené a neexistujú dôvody na jeho zrušenie podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d) SSP.

IV. Relevantné právne predpisy

17. Podľa § 2 ods. 1 písm. d) bod 1. zákona č. 274/2017 Z. z., obeťou násillného trestného činu je fyzická osoba, ktorej bola úmyselným násillným trestným činom spôsobená ujma na zdraví; ak táto osoba v dôsledku tohto činu zomrela (ďalej len „zomretý“), obeťou násillného trestného činu je aj pozostalý manžel po zomretom a pozostalé dieťa po zomretom, a ak ich niet, pozostalý rodič po zomretom, a ak ho niet, osoba, ku ktorej mal zomretý vyživovaciu povinnosť, ak odsek 3 neustanovuje inak.

18. Podľa § 2 ods. 1 písm. d) bod 2. zákona č. 274/2017 Z. z., obeťou násillného trestného činu je fyzická osoba, ktorej bola spôsobená morálna škoda trestným činom obchodovania s ľuďmi, znásillnenia, sexuálneho násillia alebo sexuálneho zneužívania.

19. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 274/2017 Z. z., nárok na odškodnenie obete násillného trestného činu podľa tohto zákona vzniká, ak v trestnom konaní nadobudol právoplatnosť rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým sa páchatel' uznáva vinným zo spáchania trestného činu, ktorým bola obeť násillného trestného činu spôsobená ujma na zdraví, alebo rozsudok, ktorým bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, pretože nie je trestne zodpovedný pre nedostatok veku alebo nepričetnosť a ujma na zdraví nebola obeť násillného trestného činu plne uhradená inak.

20. Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 274/2017 Z. z., na výpočet odškodnenia, ak ide o ujmu na zdraví, sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu upravujúceho poskytovanie náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia; náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia nemožno zvýšiť.

21. Podľa § 12 ods. 3 zákona č. 274/2017 Z. z., pri trestnom čine obchodovania s ľuďmi, trestnom čine znásillnenia, trestnom čine sexuálneho násillia alebo trestnom čine sexuálneho zneužívania má obeť násillného trestného činu nárok aj na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú morálnu škodu v sume desaťnásobku minimálnej mzdy.

22. Podľa § 12 ods. 5 zákona č. 274/2017 Z. z., ak o náhrade ujmy na zdraví už bolo rozhodnuté právoplatným rozsudkom alebo trestným rozkazom, pri výpočte a poskytnutí odškodnenia v prípade ujmy na zdraví sa vychádza v rozsahu spôsobenej ujmy na zdraví uvedenej v rozsudku alebo v trestnom rozkaze. V takom prípade obeť násillného trestného činu nemôže byť priznané odškodnenie ujmy na zdraví presahujúce ujmu na zdraví uvedenú v rozsudku alebo trestnom rozkaze.

23. Podľa § 13 zákona č. 274/2017 Z. z., celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy.

24. Podľa § 14 zákona č. 274/2017 Z. z., odškodnenie vypočítané podľa §12 a 13 možno primerane znížiť, ak obeť násilného trestného činu spoluzavinila ujmu na zdraví alebo neuplatnila svoje práva tak, aby odškodnenie získala od páchatel'a trestného činu, ktorým jej bola spôsobená ujma na zdraví.

25. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

26. Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb., v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

V. Posúdenie správnym súdom

27. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 a § 13 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „SSP“) rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 12.05.2022, keďže žalobkyňa ani žalovaný nežiadali o nariadenie pojednávania a dospel k záveru, že žalobu treba ako nedôvodnú zamietnuť podľa ustanovenia § 190 SSP.

28. Úlohou súdu v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa SSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutkový stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

29. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou jeho postupu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či sú takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

30. Právnym posúdením je činnosť, pri ktorej sa zo skutkových zistení vyvodzujú právne závery a aplikuje sa konkrétna právna norma na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nej vtedy, ak sa nepoužil správny právny predpis, alebo ak sa síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne sa interpretoval, alebo ak sa zo správnych skutkových záverov vyvodili nesprávne právne závery.

31. Súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musia smerovať k spravodlivému výsledku. Súdu prislúcha, aby sa zaoberal otázkou, či mechanická a formalistická aplikácia zákona bez ohľadu na zmysel a účel zákonom chráneného záujmu, nemôže priniesť absurdné následky a v prípade, že tomu tak je, aby takúto interpretáciu zákona odmietol a zvolil výklad v duchu zákona.

32. Pri výklade právnej normy treba vychádzať z toho, že podstatná je aplikácia materiálneho hľadiska, nakoľko právny formalizmus v podmienkach demokratického právneho štátu nemôže celkom prevládať (nález U'S C'R sp. zn. Pl. U'S 21/96). Úlohou sudcu v podmienkach materiálneho právneho štátu je nájsť riešenie, ktoré by bolo v súlade so všeobecnou ideou spravodlivosti, resp. v súlade s prirodzenoprávnymi princípmi (nález U'S C'R sp. zn. II. U'S 2048/2009). Podľa konštantnej judikatúry nemožno orgánom verejnej moci a predovšetkým všeobecným súdom tolerovať formalistický prístup, pričom je nutné zdôrazniť, že povinnosť súdu nachádzať právo neznamená len vyhľadávať priame a výslovné pokyny v zákonomnom texte, ale tiež formulovať, čo je zmyslom a účelom právnych predpisov (nález U'S C'R sp. zn. Pl. U'S 34/09).

33. Správny súd poukazuje na to, že výška odškodnenia je objektívne určiteľná, nezávislá od subjektívnych faktorov iba vtedy, ak sa na jej výpočet použije minimálna mzda, účinná v čase vzniku

škody, t.j. v čase spáchania trestného činu. Pri takomto výklade ustanovení zákona č. 274/2017 Z. z. budú všetky obeť trestných činov, ktorým bola spôsobená rovnaká škoda v rovnakom čase odškodnené rovnako.

34. Žalobkyňa vytyka rozhodnutiu žalovaného nepreskúmateľnosť, nezrozumiteľnosť ako aj že nie sú naplnené dôvody na zníženie finančného odškodnenia. Žalobkyňa mala za to, že jej malo byť priznané finančné odškodnenie v plnej výške, a to v sume 4.800,- €.

35. V súvislosti s namietaným nedostatočným odôvodnením rozhodnutia žalovaného správny súd uvádza, že problematike týkajúcej sa povinnosti náležite zdôvodniť rozhodnutie venoval značnú pozornosť vo svojej judikatúre aj Ústavný súd Slovenskej republiky - napríklad v náleze sp. zn. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 243/07, I. ÚS 114/08, III. ÚS 36/2010. Ústavný súd konštatoval, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov (týka sa aj rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy) sa uskutočňuje v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu; jedným z týchto princíпов, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je povinnosť súdov, ako aj orgánov verejnej správy svoje rozhodnutia odôvodniť v súlade so zákonnou úpravou. Povinnosť súdu, ako aj orgánu verejnej správy je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia rozhodnutia teda musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Porušením práva na spravodlivý proces môže byť aj situácia, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností neboli zhodnotené. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre tiež zdôraznil, že orgán štátnej moci by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premis dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé, odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné a je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Uvedenou problematikou sa už viackrát zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej aj „ESLĽP“) - napríklad v rozhodnutí *Kraska c. Ṣvajc̣iarsko* z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30 konštatoval, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. Rovnako ESLĽP pripomína, že rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (*García Ruiz c. Španielsku* z 21. januára 1999). Judikatúra ESLĽP a ani Ústavného súdu Slovenskej republiky pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Jedným zo základných atribútov zákonnosti rozhodnutia je jeho preskúmateľnosť, pretože len ak je rozhodnutie náležite a v súlade s procesnými normami odôvodnené, možno preskúmať a posúdiť, či bolo vydané v súlade so zákonom. Aj v konaní podľa zákona č. 274/2017 Z. z. bolo povinnosťou správnych orgánov dôsledne postupovať podľa Správneho poriadku.

36. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Podľa § 47 ods. 1 až 3 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Účelom odôvodnenia je zhrnúť a zhodnotiť všetky skutočnosti, ktoré sú podkladom pre výrok rozhodnutia. Preto správny orgán v odôvodnení rozhodnutia musí uviesť nielen hodnotenie dôkazov, ktoré vykonal, ale reagovať aj na pripomienky, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, i keď ich pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy, lebo odôvodnenie má poskytnúť skutkovú a právnú oporu výroku rozhodnutia. V odôvodnení je nevyhnutné opísať podstatu veci, realizovať rozbor dôkazov a ostatných podkladov pre rozhodnutie, správny orgán musí reagovať na pripomienky a návrhy

účastníkov konania, na ich vyjadrenia k podkladom rozhodnutia a musí sa vysporiadať aj s prípadnými rozpormi jednotlivých dôkazov. Následne sa musia uviesť závery o tom, ktoré skutočnosti sa považujú za nepochybné zistené, musí sa posúdiť ich právny význam a vysloviť úsudok o predmete konania a zdôvodniť použitie právnej normy a konkrétneho ustanovenia súvisiaceho s predmetom konania.

37. Žalovaný postupoval v zmysle uvedených zásad. Z obsahu napadnutého rozhodnutia je zrejмый skutkový stav, sú v ňom uvedené skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako bola použitá správna úvaha pri hodnotení predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa žalovaný vyrovnal so zásadnými návrhmi žalobkyne. Dostatočne uvádza konkrétne dôvody, na základe ktorých dospel k záveru o splnení podmienok na zníženie odškodnenia podľa ustanovenia § 14 zákona č. 274/2017 Z. z., nakoľko si žalobkyňa neuplatnila svoje práva tak, aby získala odškodnenie od páchatel'a trestného činu, a to ani v trestnom, ani v civilnom konaní. Žalobkyňa si svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnila voči páchatel'ovi len výzvou zo dňa 19.06.2020, na ktorú páchatel' ku dňu podania žiadosti o odškodnenie nereagoval. Uvedená výzva, ktorú podľa žalovaného nemožno považovať za efektívne uplatnenie práva, bola jediným krokom, ktorý žalobkyňa zrealizovala, aby odškodnenie získala priamo od páchatel'a trestného činu. Predmetná výzva páchatel'ovi nebola ani doručená, nakoľko vykonával trest odňatia slobody, o čom žalobkyňa vedela. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí odôvodnil závery, pre ktoré zaslanie formálnej výzvy na úhradu v danom prípade nebolo možné považovať za uplatnenie si práva na úhradu škody. Pri znížení výšky odškodnenia navyše zohľadnil aj sociálne a ekonomické pomery páchatel'a, ktoré nedávajú záruky pre možnosť úspešného vymoženia akéhokoľvek odškodnenia.

38. Námietka žalobkyne, že v preskúmvanej veci je preukázateľné, že žiadnym spôsobom nemohla spoluzaviniť ujmu na zdraví, je vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný na základe tohto dôvodu neznižil výšku priznaného odškodnenia, nedôvodná.

39. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že dospel k záveru, že sú dané dôvody na zníženie odškodnenia podľa § 14 zákona č. 274/2017 Z. z., ale na minimálnej úrovni vyplývajúcej z aplikačnej praxe ministerstva, t.j. na úrovni 10 % z odškodnenia vypočítaného podľa § 12 zákona č. 274/2017 Z. z. Nedôvodná je tak podľa správneho súdu tiež námietka žalobkyne, že žalovaný neuvádza jednoznačný dôvod, pre ktorý došlo k zníženiu odškodnenia a že odkázal len na „aplikačnú prax ministerstva“, nakoľko na aplikačnú prax žalovaný odkázal len v súvislosti s výškou zníženia odškodnenia a nie na dôvod, prečo nárok znížil.

40. K námietke žalobkyne, že neboli dôvody na zníženie finančného odškodnenia, správny súd uvádza, že žalovaný dospel k správne mu záveru, že v danom prípade sú dané dôvody na zníženie finančného odškodnenia podľa § 14 zákona č. 274/2017 Z. z., nakoľko zistil, že si neuplatnila nárok na odškodnenie od páchatel'a v trestnom ani civilnom konaní. Neuplatnila si svoje práva tak, aby získala odškodnenie priamo od páchatel'a násilného trestného činu, uskutočnila len formálnu výzvu na úhradu zo dňa 19.06.2020, ktorá páchatel'ovi nebola doručená.

41. Správny súd má za to, že dôkazy, ktoré zabezpečil správny orgán počas administratívneho konania dostatočne odôvodňovali v rozhodnutí napadnutom všeobecnou správnu žalobou vyvodený právny záver. Vychádzajúc z vyššie uvedeného dospel správny súd k záveru, že žalovaný ako príslušný správny orgán postupoval pri vydaní napadnutého rozhodnutia v súlade s príslušnými procesnoprávnymi normami, pričom pri svojom rozhodovaní nevybočil z rámcov správnej úvahy. Neexistuje žiaden zo zákonných dôvodov na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, a preto správny súd žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

42. O nároku na náhradu trov konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP v spojení s § 175 ods. 1 SSP tak, že žalovanému ako vo veci úspešnému účastníkovi konania náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli a žalovaný si ich náhradu ani neuplatnil.

43. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasanú sťažnosť. Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia súdu. Ak bolo vydané opravne uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 443 SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).